

ת"פ 50045/11/19 - רשות המיסים היחידה המשפטית מחוז מרכז- מע"מ פלילי נגד ג'ומעה שעת, באזז כוח אדם ניהול והשמה בע"מ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 50045-11-19 רשות המיסים, היחידה המשפטית
מחוז מרכז-מע"מ פלילי נ' שעת ואח'

בפני
בעניין: המאשימה:
כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
רשות המיסים היחידה המשפטית מחוז מרכז-
מע"מ פלילי באמצעות ב"כ עוה"ד לירז דבוש
והמתמחה מר מוטי זיקו

נגד
הנאשמים:
1. ג'ומעה שעת
2. באזז כוח אדם ניהול והשמה בע"מ באמצעות
ב"כ עוה"ד ראיס אבו סייף וניר רשף

גזר-דין

א. כתב-האישום והסדר הטיעון:

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתו של נאשם 1 בשש עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117 (ב)(5) + 117 (ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.

בעת הרלוונטית היה נאשם 1 בעל המניות ומנהלה של נאשמת 2, אשר הייתה רשומה כעוסק מורשה לפי החוק הנ"ל.

במהלך יולי 2014 - דצמבר 2014, ניכה נאשם 1, במסגרת שישה מדיווחיה התקופתיים של נאשמת 2, למנהל מס ערך מוסף, מס תשומות בסך 2,850,827 ₪, וזאת בהעדר מסמך כדין ובמטרה להתחמק מתשלום המס, הכל כמפורט בטבלה אשר צורפה לכתב-האישום.

במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים, כי הנאשם פעל יחד עם אחר, וכי המאשימה תגביל את עצמה בטיעוניה לעונש ל - 30 חודשי מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלווית ואילו הנאשם יטען לעונש באופן חופשי (עמוד 18 לפרוטוקול).

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע מתחם ענישה שנע בין 10 חודשי מאסר בפועל עד 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, יחד עם קנסות שנעים בין 10,000 ₪ עד 100,000 ₪.

אפנה בעניין זה בשינויים המחויבים אל פסקי-הדין הבאים:

רע"פ 6640/14 פלוני נגד מדינת ישראל (13.10.14):

הנאשם הורשע ב - 43 עבירות, סכום המחדל כ - 3.2 מיליון ₪, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שבין 24 - 60 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 40 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5070/17 אבו חמיד נגד מדינת ישראל (4.7.17):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו, סכום המחדל כ - 2.5 מיליון, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שבין 18 - 48 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 27 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4149/16 אברהם נגד מדינת ישראל (23.10.18):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו, סכום המחדל כ - 1.8 מיליון, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שבין 20 - 40 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 7773/16 חננאל נגד מדינת ישראל (26.10.16):

הנאשם, פסיכולוג, אשר השמיט במשך 4 שנים, הכנסה מן הדוחות שאותם הגיש לשלטונות מס הכנסה בשווי של כמיליון ₪, לא הסיר את המחדל, נעדר עבר פלילי, בעל מצב רפואי ונפשי קשים, נקבע מתחם שבין 8 - 24 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל ולקנס בשיעור 50 אלף ₪.

רע"פ 3998/15 פלוני נגד מדינת ישראל (28.6.15):

הנאשם הורשע בעבירות מס, הוצאת חשבוניות כוזבות, היקף מס 1.6 מיליון ₪, ללא עבר פלילי, הסרת מחדל חלקית, נקבע מתחם שבין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל ולקנס בסך 50 אלף ₪.

רע"פ 4233/16 מור נגד מדינת ישראל (4.7.16):

הנאשם הורשע בעבירות מס, שימוש במרמה עורמה ותחבולה, בין השנים 2001 - 2008 לא דיווח כל הכנסות בהיקף של 1,907,950 ₪, לכל הפחות, נקבע מתחם שבים 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, נעדר עבר פלילי, נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50 אלף ₪.

ג. שיקולי ענישה:

חומרת המעשים ואי תיקון המחדל: אין חולק, כי הנאשם 1 ביצע עבירות מס חמורות ביותר המחייבות להטיל עליו ענישה מחמירה, המרתיעה את היחיד ואת הרבים והמתיישבת עם מגמת הענישה הקיימת במקרים שכאלה להחמיר בענישה, במטרה לשמור על קופת המדינה, על השוויון בנטל המס ועל קיומו של משטר מס תקין במדינה.

אין לראות את עבירות המס שאותן ביצע נאשם 1 אלא **כגניבה כספית מקופת המדינה**. אכן, הלכה למעשה, גנב הנאשם 1 יחד עם אחר מקופת המדינה במשך מספר חודשים, 2,850,827 ₪, וסכום זה נשאר בכיסו, **בלא שטרם להשיבו ולו באופן חלקי**.

אי השבת הכספים הגזולים מחייבת להטיל על הנאשם 1 ענישה בדרך של מאסר בפועל ברף העליון, משום שיש בה ללמד על העדר חרטה במעש.

לא אחת, קבע בית-המשפט העליון את המשקל העונשי המחמיר שיש להעניק למי אשר גונב כספים ואינו משיב את הגזל. בע"פ 395/75 מיכאל צור נגד מדינת ישראל, ל (2) 589 (1976) נקבע: "לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק. פשיטא שמדיניות בתי-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. וכן להיפך: עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה, בין שבזבז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשישחרר. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע). ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח

הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; ידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבון הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה."

אף אם לצורך הדיון, ולצורך הדיון בלבד, מטעמים שונים (שלא הוכחו בראיות), הנאשם 1 לא יכול היה להשיב את מלוא המחדל הכספי, היה מצופה ממנו לטרוח ולהשיב **ולו את חלקו**. הנה כי כן, נאשם 1 לא עשה ולא טרח להשיב **ולו שקל בודד** אחד לקופת המדינה ולכן יש לראותו כמי שחרטתו הינה במלל ריקני בלבד.

אכן, ענישת בתי-המשפט חייבת להביא לידי ביטוי את אי הסרת המחדל, משום שעליה לעודד נאשמים בעבירות מס להשיב את הכספים הגזולים, ולפיכך קיימת אבחנה ברורה בין כאלה אשר טרחו ועשו לבין כאלה שהותירו את הגזלה בכיסם.

איני מקבל את טענתו של נאשם 1, כי הוא לא השיב את הכספים הגזולים, משום שלא קיבל אותם, כפי שאמר:

מבחינתו של כתב-האישום הנאשם **הוא** זה שגזל את כספי המס, והחלוקה בינו ובין האחר, אינה מענייניו של האינטרס הציבורי.

אכן, כתב-האישום תוקן, כך שהנאשם ביצע את המעשים יחד עם אחר, אולם לצורך העניין איני מקבל את הטענה כי היה זה האחר אשר גרף את מלוא הסכום הכספי, דלעיל לכיסו, אלא שיש לראות את הנאשם כמי שגנב בצוותא חדא יחד עם האחר את הסכום המדובר.

נטען, כי האחר הוא זה שקיבל את סכום המרמה, וכי הנאשם חשש למסור את שמו של האחר פן יבולע לו. אם כך הם פני הדברים, והנאשם העדיף את טובתו העבריינית של האחר על פני טובתו שלו - **זהו שיקול עברייני** של כדאיות, שהנאשם עשה לעצמו, ועליו לקבל על עצמו את מלוא האחריות הנובעת משיקולים **עברייניים** שכאלו.

שקלתי את חלופת הזמן: דנים אנו בעבירות משנת 2014 וכתב-האישום הוגש רק בסוף 2019, כאשר הנאשם נותן את דינו רק בשנת 2022. חלופת הזמן, לפחות מן התקופה שבין 2014 - 2019 הוא נתון העומד לקולה, אך מנגד, יש בו אלמנט מחמיר, משום שגם בחלופת כל אותן שנים, ועד היום, הנאשם לא פעל להסרת המחדל.

התסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם שלילי ביותר: תוארו בו נסיבות חייו, ניתן ללמוד ממנו כי הוא שקוע בעולם של עבריינות, הרושם המתקבל כי הוא "מאופיין בדפוסי מרמה ועבריינות מושרשים", הוא שקוע בעולמו של סם, מתייחס באופן מצמצם, **מגמתי ומניפולטיבי** למיוחס לו, נעדר כל מוטיבציה אמיתית לשיקום, ולפיכך נמסרה המלצה להטיל עליו ענישה מוחשית ומציבת גבול.

עבר פלילי: לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ואלימות ובעברו ריצה 18 חודשי מאסר בפועל (במ/1).

נסיבות מקלות: מנגד, שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע המעשים, את הרשעתו בעקבות הודאתו ואת החיסכון הציבורי בזמן שיפוטי ניכר.

שקלתי את יתרת הנסיבות האישיות שאותן הציגו ב"כ הנאשם (עמוד 24 שורה 15 והלאה) אולם איני סבור כי יש בהן להטות את הכף לזכותו נוכח חומרת המעשים ואי השבת הגזלה.

ד. מסקנה:

מכלול השיקולים דלעיל מובילים למסקנה כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אך על **צד החומרה**, נוכח חומרת העבירות ואי הסרת המחדל.

בעבירות מסוג זה, שיקולי הגמול והרתעת הרבים גוברים על פני יתרת השיקולים והם מחייבים להטיל ענישה בעלת משקל, כדי לשמר את משטר המס הקיים בישראל, את ערך השוויון בנטל המס, וכדי לעודד נאשמים לטרוח להשבת הגזלה.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

א. 22 חודשי מאסר בפועל.

לשם ריצוי עונשו יתייצב הנאשם בתאריך 5.1.23 בשעה 09:00 בבית הסוהר הדרים כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת מס מסוג פשע.

ג. 50,000 ₪ קנס או 100 ימי מאסר תמורתו, והקנס ישולם ב - 40 תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.23.

והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

על נאשמת 2:

50,000 ₪ קנס והקנס ישולם ב - 40 תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

קנס שלא ישולם במועדו יעמדו כל הקנס לפרעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ט אלול תשפ"ב, 15 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.